

MINISTARSTVO UNUTARNJIH POSLOVA

Na temelju članka 42. stavka 1. podstavka 1. Zakona o izmjenama i dopunama Zakona o privatnoj zaštiti (»Narodne novine« br. 31/2010), ministar unutarnjih poslova donosi

PRAVILNIK

O NAČINU I UVJETIMA OBAVLJANJA POSLOVA PRIVATNE ZAŠTITE NA JAVNIM POVRŠINAMA

Članak 1.

Ovim Pravilnikom propisuje se način i uvjeti obavljanja poslova privatne zaštite na javnim površinama, kao i način primjene ovlasti na javnim površinama propisanih Zakonom o privatnoj zaštiti (u daljnjem tekstu: Zakon) od strane zaštitara, čuvara i zaštitara – tehničara.

Članak 2.

Pojedini pojmovi u smislu ovoga Pravilnika imaju sljedeće značenje:

1. *Javna površina* je svaka površina javne namjene čije je korištenje namijenjeno svima i pod jednakim uvjetima (javne zelene površine, pješačke staze, pješačke zone, otvoreni odvodni kanali, trgovi, parkovi, dječja igrališta i javne prometne površine te dijelovi javnih cesta koje prolaze kroz naselje, kad se ti dijelovi ne održavaju kao javne ceste prema posebnom zakonu). Javna površina smatra se zasebnim objektom šticećenja, sukladno podzakonskom propisu koji uređuje područje provedbe tehničke zaštite. Parkirališta, groblja, tržnice i površine rekreacijskih centara ne smatraju se javnim površinama u smislu odredbi ovoga Pravilnika.
2. *Objekti javnih površina* su svi objekti (zgrade, kiosci, ulična rasvjeta, ograde, reklamni i drugi panoji, tramvajske nadstrešnice i dr.) koji se nalaze na javnim površinama i u vlasništvu su ili posjedu jedinica lokalne samouprave.
3. *Perimetar javne površine* je vanjski rub koji omeđuje pojedinu javnu površinu i odvaja je od ostalog prostora (površine ili građevine).
4. *Jedinice lokalne samouprave* su općine i gradovi.

Članak 3.

Poslovi privatne zaštite na javnim površinama jesu poslovi tjelesne i/ili tehničke zaštite koji se obavljaju sukladno važećim propisima koji uređuju djelatnost privatne zaštite, a kojima je svrha podizanje razine opće sigurnosti ljudi i imovine na javnim površinama.

Članak 4.

Djelatnost privatne zaštite na javnim površinama mogu obavljati pravne osobe, obrtnici i unutarnje čuvarske službe koje imaju odobrenje za obavljanje djelatnosti privatne (tjelesne i/ili tehničke) zaštite uz uvjet da je jedinica lokalne samouprave prethodno ishodila odobrenje za obavljanje tih poslova od strane nadležne policijske uprave.

Članak 5.

Prijedlog za izdavanje odobrenja za obavljanje poslova privatne zaštite na javnim površinama, jedinica lokalne samouprave podnosi ustrojstvenoj jedinici nadležne policijske uprave koja provodi nadzor nad obavljanjem zaštitarske djelatnosti, te prilaže:

- sigurnosnu prosudbu ugroženih dobara na javnoj površini koja sadrži osnovne podatke o javnoj površini, skicu javne površine s jasno ucrtanim perimetrom šticeanja te odgovarajuću katastarsku i drugu dokumentaciju kojom se dokazuje status javne površine;
- plan šticeanja javne površine sa željenim načinom šticeanja (tjelesnom i/ili tehničkom zaštitom) javne površine;
- naziv pravne osobe ili obrta koji bi obavljao poslove privatne zaštite na javnoj površini.

Odobrenje iz stavka 1. ovog članka može se izdati ukoliko je iz prijedloga razvidno da će šticeanje javne površine podići razinu opće sigurnosti ljudi i imovine na javnim površinama.

Članak 6.

Pravna osoba, obrtnik ili unutarnja čuvarska služba koji će obavljati poslove privatne zaštite na javnoj površini, dužni su ugovor sklopljen s naručiteljem poslova dostaviti ustrojstvenoj jedinici nadležne policijske uprave koja provodi nadzor nad obavljanjem zaštitarske djelatnosti, najkasnije 24 sata prije početka obavljanja navedenih poslova.

Ugovor mora sadržavati odredbe o vrsti, opsegu i načinu obavljanja poslova privatne zaštite na javnim površinama, perimetru šticeanja javne površine te podatke o vremenu trajanja ugovora.

Kao prilog ugovoru, dostavlja se i popis zaštitara, čuvara i zaštitara – tehničara koji će obavljati navedene poslove s identifikacijskim brojevima njihovih iskaznica.

Članak 7.

Pravne osobe i obrtnici te unutarnje čuvarske službe dužne su upoznati zaštitare, čuvare i zaštitare – tehničare sa specifičnostima obavljanja poslova privatne zaštite na pojedinom tipu javne površine kao i sa svim propisima kojima se uređuje gospodarska i druga aktivnost na javnim površinama.

Članak 8.

Pravne osobe, obrtnici i unutarnje čuvarske službe dužni su voditi zasebnu evidenciju obavljanja poslova privatne zaštite na javnim površinama sukladno podzakonskom propisu koji uređuje način vođenja upisnika u djelatnost privatne zaštite.

Članak 9.

Zaštitari, čuvari i zaštitari – tehničari poslove privatne zaštite na javnim površinama mogu obavljati samo na temelju propisno ispunjenog radnog naloga, sukladno podzakonskim propisima koji uređuju uvjete i način obavljanja poslova privatne zaštite.

Radni nalog mora sadržavati opis poslova privatne zaštite koji će se obavljati na javnoj površini, a mora biti napisan tako da su iz njega razvidni poslovi i obveze zaštitara, čuvara i zaštitara – tehničara kao i granice prostora za čije su šticeenje zaduženi.

Zaštitari, čuvari i zaštitari – tehničari smiju obavljati poslove privatne zaštite u granicama prostora javne površine koju štite i u opsegu u kojem ih je poslodavac zadužio radnim nalogom.

Članak 10.

Prilikom obavljanja poslova tjelesne zaštite na javnim površinama, zaštitarima i čuvarima je dozvoljeno korištenje ručnog detektora metala i detektora opasnih tvari.

Članak 11.

Provedba tehničke zaštite obavlja se sljedećim sredstvima i napravama te sustavima tehničke zaštite:

- ugradnjom sustava videonadzora s pohranom videozapisa (u daljnjem tekstu: videonadzor),
- ugradnjom specijalnih rampi, ograda i drugih tehničkih elemenata kojima se sprječava ulazak motornih vozila na javne površine,
- korištenjem ručnog detektora metala.

Članak 12.

Sustav videonadzora ugrađuje se na postojeće objekte javnih površina ili, za tu namjenu posebno izgrađene objekte, koji su u vlasništvu ili posjedu jedinice lokalne samouprave.

Sustav videonadzora mora zadovoljavati tehnički uvjet ispravnosti i funkcionalnosti, odnosno ispunjavati svrhu za koju je ugrađen.

Rezolucija kamera mora osigurati 130 pix/m (piksela po metru) što predstavlja prepoznavanje osoba u sceni/kadru. Snimač mora podržavati snimanje videoinformacija od 130 pix/m za svaku kameru po svakom kanalu.

Način provedbe ugradnje videonadzora na javnim površinama mora sadržavati sve elemente propisane pravilnikom koji uređuje područje provedbe tehničke zaštite.

Odredbe ovog Pravilnika ne odnose se na sustave videonadzora ugrađene na privatnim objektima (bankama, mjenjačnicama, ulazima u zgrade i slično) čije kamere dijelom zahvaćaju i dio perimetra javne površine.

Članak 13.

Vlasnik videonadzora, kao i snimljenog materijala je jedinica lokalne samouprave i odgovorna je za njegovo održavanje, ispravnost i funkcionalnost te zakonito korištenje videozapisa.

Pisanu obavijest da se prostor štiti videonadzorom jedinica lokalne samouprave dužna je istaknuti na vidnom mjestu na javnoj površini tako da je mogu vidjeti osobe koje ulaze na šticeeni prostor javne površine iz svih smjerova.

Članak 14.

Jedinica lokalne samouprave dužna je čuvati materijal snimljen videonadzorom najmanje 168 sati na mediju na kojem je pohranjen, a na pisani zahtjev tijela nadležnog za provođenje kaznenog progona, radi korištenja u kaznenom ili prekršajnom postupku, dužna ih je predati bez naknade.

Snimač na koji se pohranjuje materijal snimljen videonadzorom javnih površina i snimljeni materijal moraju biti smješteni u štíćenom prostoru jedinice lokalne samouprave na način da se osigura zaštita od neovlaštenog pristupa, korištenja ili otuđenja snimača odnosno snimljenog materijala.

Štíćeni prostor jedinice lokalne samouprave mora imati odgovarajuću kontrolu ulaska/izlaska u/iz prostora na način da se svaki ulazak/izlazak osoba pisano evidentira.

Snimač mora biti u posebnom kućištu koje je mehanički učvršćeno za podlogu (zid, pod), a snimljeni materijal koji nije pohranjen na samom snimaču već na drugom mediju (CD, DVD, VHS) mora biti smješten u ormaru s otvaranjem putem sigurnosne mehaničke ili numeričke brave.

Pristup štíćenoj prostoriji i snimaču smije imati samo čelnik jedinice lokalne samouprave ili osoba koju on za to ovlasti.

U štíćenom prostoru u kojem je smješten snimač mora biti ugrađen sustav videonadzora koji se sastoji od najmanje jedne videokamere rezolucije minimalno 480 TVL, a snimača 4 CIF (704x576) odnosno više od 400 TVL.

Iznimno, u slučaju da se snimke s videokamera pohranjuju na memorijske kartice, tvrde diskove ili na druge medije koji se nalaze u kameri ili pored kamere, navedeni mediji moraju biti smješteni tako da su nedostupni neovlaštenim osobama.

Članak 15.

Specijalne rampe i ograde ugrađuju se na ulaz u prostor javne površine radi kontrole ulaska motornih vozila na prostor javne površine.

Svrha i namjena sustava tehničke zaštite iz stavka 1. ovoga članka mora biti valjano obrazložena kao dio pisanog prijedloga jedinice lokalne samouprave na temelju kojeg se izdaje odobrenje za obavljanje poslova privatne (tehničke) zaštite na javnim površinama.

Članak 16.

Ovaj Pravilnik stupa na snagu osmog dana od dana objave u »Narodnim novinama«.

Broj: 511-01-152-11967-2012

Zagreb, 16. ožujka 2012.

Ministar

Ranko Ostojić, v. r.